

**การถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชนแพรกนามแดง กับการประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot)
ประจำท้องถิ่นอำเภอมวก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**
**Decoding of Praek Nam Daeng community identity with application in the design of
mascots in Amphawa to promote cultural tourism**

สิริชชา สำลีทอง

Siratcha Samleethong

สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Fashion Design Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University

บทคัดย่อ

การถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชนแพรกนามแดง กับการประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot) ประจำท้องถิ่นอำเภอมวก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Creative Research) มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อค้นหาชุดองค์ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์ชุมชน ในการประยุกต์ใช้ออกแบบมาสคอต (Mascot) ประจำท้องถิ่น (2) เพื่อออกแบบรูปแบบ Mascot ต้นแบบสะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ ความอุดมสมบูรณ์ ของชุมชนแพรกนามแดง อำเภออำเภอมวก จังหวัดสมุทรสงคราม

งานวิจัยเริ่มจากการ (1) กำหนดกรอบความคิดในการออกแบบมาสคอต ศึกษาข้อมูลจากการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลในการถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชน กำหนดประเภทและลักษณะของการ์ตูนสัญลักษณ์ “มาสคอต” (Mascot) สร้างชุดแบบสอบถามสำหรับผู้แทนชุมชน เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบการออกแบบ (2) สรุปข้อมูลและทำการออกแบบรูปแบบมาสคอตต้นแบบ สร้างชุดแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ และผู้แทนชุมชน เพื่อทำการประเมินผลและสรุปการออกแบบ

ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบของมาสคอตที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์ชุมชนแพรกนามแดง กับการประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot) ประจำท้องถิ่นอำเภอมวก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีองค์ประกอบดังนี้ สัญลักษณ์มาสคอต ได้แก่ กุ้ง ปู ปลา ชาวประมง วย ของมาสคอต วยรุ่น - วยผู้ใหญ่ เพศ ได้ทั้งชายและหญิง ขนาดตัวมาสคอต 3.5 ส่วน แบบสมส่วน ลักษณะเป็นแบบกึ่งเหมือนจริง 3 มิติ และ การ์ตูน กลุ่มสี ได้แก่ เขียว เหลือง แดง สีเขียว สีเหลือง เป็นสีเอกลักษณ์ของชุมชน ที่สื่อถึงความอุดมสมบูรณ์ ความยั่งยืน การพึ่งพาตนเอง ผลประเมินการคัดเลือกรูปแบบ ที่มีปัจจัยประกอบด้วย เพศ วย บุคลิกภาพ อิริยาบถ หรืออารมณ์ ของมาสคอต ได้แก่ รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึงอาชีพประมง และความอุดมสมบูรณ์ของอาหารทะเล เช่น ปูทะเล รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึง ลำคลองสายน้ำ และ รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึง ต้นหนามแดง ตามลำดับ

คำสำคัญ : การถอดรหัสอัตลักษณ์ , การออกแบบมาสคอต (Mascot) , ชุมชนแพรกนามแดง, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

Decoding of Praek Nam Daeng community identity and its application in mascot design in Amphawa to promote cultural tourism It is a creative research (Creative Research) with objectives. (1). to search for a set of knowledge that is the identity of the community in the application of the local mascot design (2). To design a prototype mascot pattern that reflects its identity abundance of Phraek Nam Daeng Community, Amphawa District, Samut Songkhram Province. It is known in the field of creative cultural tourism which research result will lead to the creation of marketing strategies in promoting cultural tourism generate income for provinces and countries

The research started from (1). Determine the concept of mascot design. study the data from the field visit to collect information to decipher the identity of the community. Determine the type and nature of the cartoon "mascot" then create a questionnaire for community representatives. To select the design elements (2). Summarize the data and design the prototype mascot pattern. Create a questionnaire series for design professionals. and community representatives to evaluate and summarize the design.

The results of the study found that the composition of the mascot is suitable for the community identity of Praek Nam Daeng. with application in the design of mascots (mascot) in Amphawa to promote cultural tourism. there are the following components Mascot symbols include shrimp, crab, fish, fisherman, age of mascot, teenager - adult, gender, both male and female. the propotion of the mascot is 3.5, The appearance is semi-realistic, 3D and cartoon. The color group is green, yellow, red, green, yellow, which is the identity of the community. It conveys abundance, sustainability, self-reliance model selection evaluation resulting in factors consisting of gender, age, personality, gestures or emotions of mascots, including conceptual models that convey the fishing, and the abundance of seafood such as sea crabs, a conceptual model that represents a canal and a river, and a conceptual model that represents a red thorn tree, respectively.

Keywords : identity decoding ,mascot design, Praek Nam Daeng community, cultural tourism

ความเป็นมา

อำเภออัมพวา เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่มีชื่อเสียงด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ถึงแม้พื้นที่อำเภอมีเพียง 170.2 ตารางกิโลเมตร แต่มีประชากรมาอาศัยอยู่จำนวนมาก เนื่องจากทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกและการเป็นที่อยู่อาศัย โดยต้นไม้ที่เป็นพืชหลักและมีอยู่ทั่วไปคือ ต้นมะพร้าว และต้นมะม่วง ซึ่งอัมพวาแปลว่าป่าหรือสวนมะม่วง ดังนั้นอำเภอนี้จึงใช้ชื่อ อัมพวา มาโดยตลอดนั่นเอง อำเภออัมพวา แบ่งการปกครองออกเป็น 12 ตำบล หนึ่งในตำบลเหล่านั้นคือ ตำบลแพรกหนามแดง แต่เดิมในอดีตตำบลแพรกหนามแดงและตำบลยี่สารเป็นตำบลเดียวกัน ชื่อว่าตำบลยี่สารแพรกหนามแดง (ปัญหา โตกทอง, ม.ป.ป.) แต่จากนั้นมีการพัฒนาพื้นที่โดยรอบ ทำให้ชุมชนในตำบลยี่สารกับชุมชนในตำบลแพรกหนามแดงแยกจากกันเป็นคนละตำบล และเนื่องจากบริเวณโดยรอบพื้นที่ตำบลแพรกหนามแดงนั้นประกอบไปด้วยผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ หลายภาษา มาตั้งถิ่นฐานทำมาหากิน ทำให้เกิดเป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมขึ้น นอกจากนั้นพื้นที่บ้านเรือนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ริมฝั่งคลอง วิถีชีวิตเกี่ยวกับสายน้ำซึ่งไม่เพียงแต่จะใช้ในการอุปโภค บริโภค เท่านั้น แต่ยังพึ่งพาสายน้ำในการประกอบอาชีพอีกด้วย น้ำมีผลต่ออย่างมากต่อชาวบ้านในการทำนาปี และทำสวนมะพร้าว หากในช่วงฤดูฝนมีน้ำมากก็จะทำนาข้าว หากน้ำเค็มรุกเข้ามา หรือเกิดน้ำเซี้ยวหลาก ทำให้นาข้าวเสียหายชาวบ้านก็จะร่วมมือร่วมแรงใจกันช่วยพึ่งพิงทำนบดินเพื่อให้น้ำหลากนั้นระบายลงสู่ทะเล และจะมาช่วยกันปิดใหม่เพื่อป้องกันน้ำเค็มรุก สิ่งต่างๆ เหล่านี้พอจะแสดงให้เห็นว่าชุมชนในตำบลแพรกหนามแดงนี้มีจุดเด่นด้านความเป็นชุมชนที่แข็งแกร่ง ในขณะที่ด้วยกันชุมชนก็มีความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งอาหารอย่างมาก โดยอาหารทะเลและผลไม้ต่างๆ ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ดีพอสมควร อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในด้านภาพลักษณ์ และชื่อเสียงของตำบลแพรกหนามแดงต่อมุมมองของนักท่องเที่ยวแล้ว ตำบลแพรกหนามแดงก็ยังไม่เป็นที่รู้จักสักเท่าใด ปัจจุบันมีการสร้างวิถีชุมชนร่วมกันในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านอาหาร ด้านงานระหว่างภายในชุมชน และจากการที่ชุมชนแพรกหนามแดง มี

ชุมชนที่แข็งแกร่ง และความอุดมสมบูรณ์ด้านอาหารและธรรมชาตินี้ ส่งผลให้เกิดแนวความคิดการจัดเทศกาลท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนรวมถึงอำเภออัมพวาขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “เทศกาลข้าวใหม่ปลามัน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ทำอาหารคาว หวาน ผลไม้ต่างๆ ออกผลผลิตตามฤดูกาล และนำมาประกอบอาหาร ด้วยความร่วมมือร่วมใจ และสามารถศึกษากันของชาวบ้านในชุมชนแพรทนามแดงนี้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ยังมีศูนย์การศึกษาในชุมชนจังหวัดสมุทรสงครามอีกด้วย จึงเป็นการส่งผลดียิ่งต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

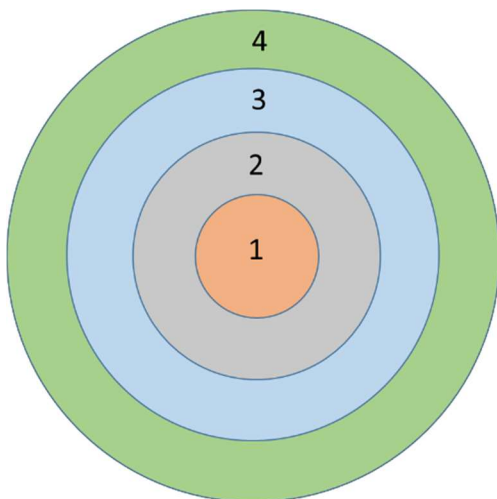
จากแนวความคิดข้างต้นนำมาสู่การถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชนแพรทนามแดง และประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (Mascot) ประจำท้องถิ่นอัมพวา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม “มาสคอต” การ์ตูนสัญลักษณ์หรือตัวนำโชค ถือเป็นตัวแทนของสินค้า บริการ เป็นส่วนหนึ่ง ในการสร้างเอกลักษณ์แบรนด์ขององค์กรตลอดจนสร้างสีสันให้กิจกรรม อีเว้นท์ต่างๆ การนำจุดเด่นชุมชนมาสร้างอัตลักษณ์ ในรูปแบบมาสคอตต้นแบบ ร่วมสมัยที่มีองค์ประกอบของ Function & Fashion สำหรับใช้ในเทศกาลพิเศษ หรืออีเว้นท์ต่างๆของชุมชนที่จัดขึ้น โดยสร้างคอนเทนต์ (Contents) และการเล่าเรื่องทางการตลาดที่น่าสนใจ จะสามารถต่อยอดคุณค่า สร้างโอกาสทางการตลาด และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ให้กับชุมชน คาดว่าจะสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในพื้นที่แพรทนามแดง อำเภออัมพวา ได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อค้นหาชุดองค์ความรู้ ที่เป็นอัตลักษณ์ชุมชน ในการประยุกต์ใช้ออกแบบมาสคอต (Mascot) ประจำท้องถิ่น
2. เพื่อออกแบบรูปแบบ Mascot ต้นแบบสะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ ความอุดมสมบูรณ์ ของชุมชนแพรทนามแดง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ให้เป็นที่รู้จักในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ อันจะนำไปสู่สร้างกลยุทธ์การตลาด ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างรายได้ให้จังหวัด และประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

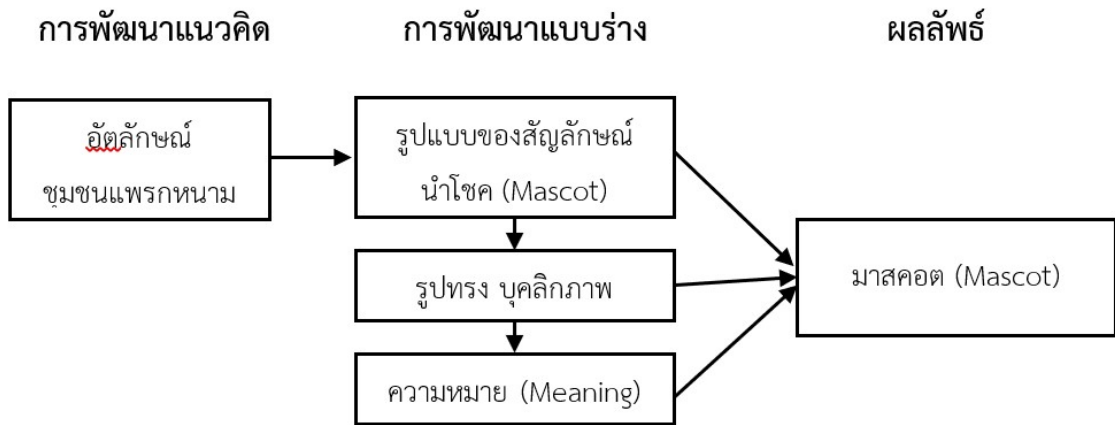
กำหนดกรอบแนวคิดในการออกแบบ โดยถอดรหัสพื้นที่ เน้นความปรารถนาของชุมชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อค้นหาความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ดังแผนภาพที่ 1

การถอดรหัสพื้นที่ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ

- ระดับ 1 : ความปรารถนาชุมชน (Community Desire)
- ระดับ 2 : วิธีการดำเนินชีวิต (Lifestyle)
- ระดับ 3 : อัตลักษณ์วัฒนธรรม (Cultural Identity)
- ระดับ 4 : บริบทพื้นที่ (Area Context)

ภาพที่ 1. แผนภาพการถอดรหัสพื้นที่ และกรอบแนวคิดในการออกแบบ
ที่มา: โชคอนันต์ บุษราคัมภากร, 2564

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการออกแบบ
ที่มา : ผู้วิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลความต้องการของชุมชนแพรทนามแดง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อทำการถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชน และประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot) ประจำท้องถิ่นอัมพวา เพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยลงพื้นที่สังเกตพฤติกรรมวิถีการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน สอบถามและศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้นำกลุ่มและผู้ทรงภูมิปัญญา เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการ์ตูนสัญลักษณ์ มาสคอต (Mascot) ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชน ณ ร้านข้าวใหม่ปลามัน (ดังภาพที่ 2.) เป็นสถานที่ในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น การจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชน โดยมี คุณปัญญา โคกทอง เจ้าของร้าน เป็นผู้นำชุมชน และคุณสิทธิรักษ์ โคกทอง ลูกชาย เป็นคนรุ่นใหม่ ที่มาช่วยสานต่อนโยบายต่างๆในการขับเคลื่อนสร้างเข้มแข็งให้กับชุมชนแพรทนามแดง แห่งนี้

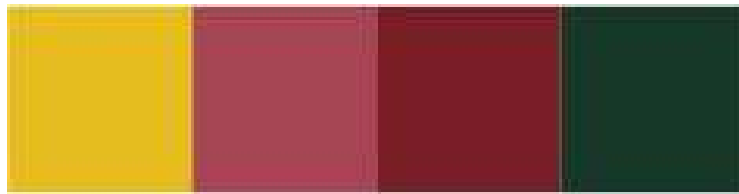

ภาพที่ 3 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลชุมชนแพรทนามแดง อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
ที่มา : สิริชชา สำลีทอง, 2564

ผู้วิจัยทำการสรุปข้อมูลจากการเก็บข้อมูลที่ได้ทำการลงพื้นที่และสอบถามทั้งจากบุคคลในชุมชน จากการเก็บข้อมูลและประวัติความเป็นมา “แพรงหนามแดง” จึงได้นำเรื่องราวความเป็นมา มาเป็นข้อมูลการออกแบบ โดยมี 2 คำสันนิฐาน (1).“ต้นหนามแดง” ที่พบในพื้นที่ เป็นต้นไม้ตระกูลเดียวกับมะม่วงหาวมะนาวโห่ อีกเรื่องราวหนึ่งคือ ช่วงน้ำหลากของทุกปี น้ำในลำคลองจะเป็นสีแดงเลยเรียกว่า “แพรงน้ำแดง” เพี้ยนมาเป็น “แพรงหนามแดง” น้ำส่งผลต่อวิถี อาชีพ และวัฒนธรรมแพรงหนามแดง เป็นตำบลที่มีทั้ง 3 น้ำ คือ น้ำจืด กร่อย และเค็ม คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพชาวประมง ชุมชนแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ของอาหารการกิน มีความสามัคคีของผู้นำ และคนในชุมชน รวมถึงการทำงานร่วมกันของคนรุ่นใหม่ จากแบบสอบถามได้ข้อสรุปเพื่อประกอบการออกแบบบุคลิกลักษณะของมาสคอต ได้ดังนี้

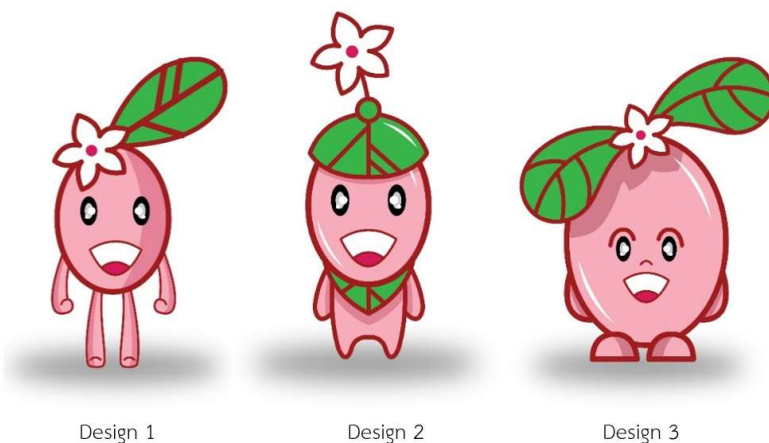
- สัญลักษณ์มาสคอต ได้แก่ กุ้ง ปู ปลา ชาวประมง
- วัย ของมาสคอต วัยรุ่น -วัยผู้ใหญ่
- เพศ ได้ทั้งชายและหญิง
- ขนาดตัวมาสคอต 3.5 ส่วน แบบสมส่วน
- ลักษณะเป็นแบบกึ่งเหมือนจริง 3 มิติ และ การ์ตูน
- กลุ่มสี ได้แก่ เขียว เหลือง แดง สีเขียว สีเหลือง เป็นสีเอกลักษณ์ของชุมชน ที่สื่อถึงความอุดมสมบูรณ์ ความยั่งยืน การพึ่งพาตนเอง โดยเทียบเคียงกับกลุ่มสีไทยโทนเฟสการประสานกลุ่มสีติดกัน 1) รงทอง 2) ม่วงทอง 3) ดินแดงตัด และ 4) เขียวกำมู (อ้างอิงจากกลุ่มสีไทยโทน Pantone Thai Tone Color) (ดังภาพที่3)

ภาพที่ 4 กลุ่มสี
ที่มา: สีไทยโทน,2564

จากองค์ประกอบดังกล่าวนำมาออกแบบ จาก 3 แนวคิด ดังนี้

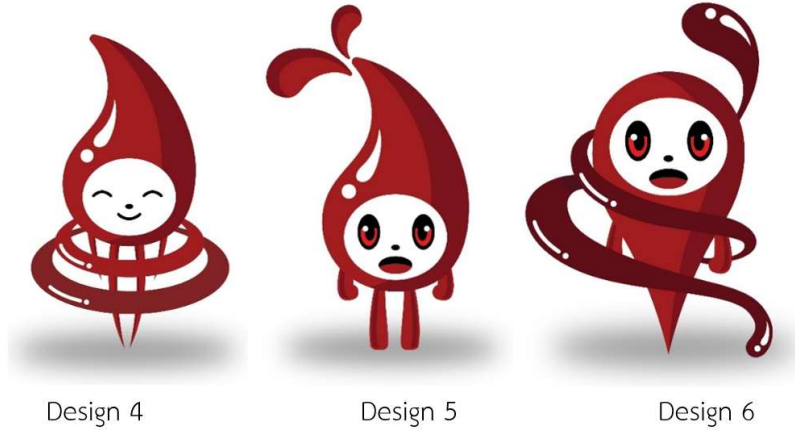
รูปแบบกลุ่มที่ 1 แนวคิดจากต้นหนามแดง (ดังภาพที่ 4.)

ภาพที่ 5 มาสคอตกลุ่มที่ 1 แนวคิดจากต้นหนามแดง
ที่มา: สิริชชา สำลีทอง, 2564

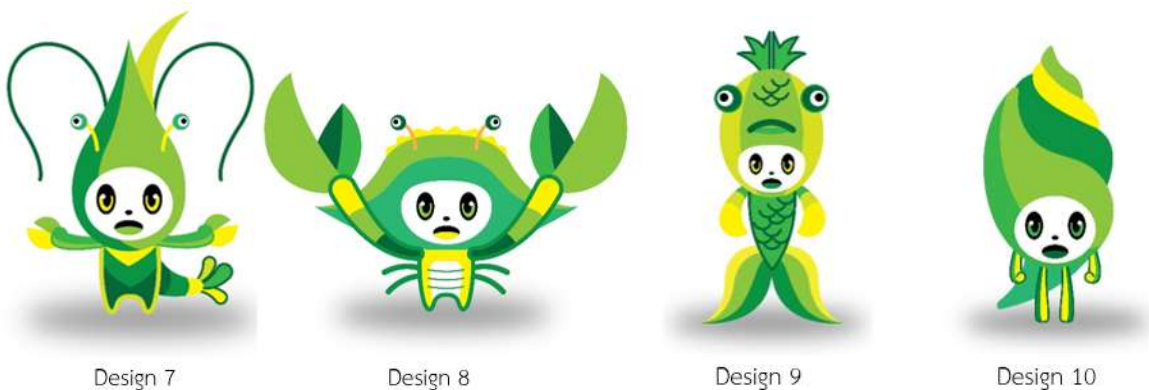

รูปแบบกลุ่มที่ 2 แนวคิดจากที่มาของลำคลอง และสีของ 3 น้ำ คือ น้ำจืด กร่อย และ เค็ม (ดังภาพที่ 5.)

ภาพที่ 6 มาสคอตกลุ่มที่ 2 แนวคิดจากที่มาของลำคลองและสีของน้ำ
ที่มา: สิริชชา สำลีทอง, 2564

รูปแบบกลุ่มที่ 3 แนวคิดจากอาชีพประมง ความอุดมสมบูรณ์ของ สัตว์น้ำ ต่างๆ เช่น กุ้ง ปู ปลา (ดังภาพที่ 6.)

ภาพที่ 7 มาสคอตกลุ่มที่ 3 แนวคิดจากอาชีพประมง ความอุดมสมบูรณ์ของ สัตว์น้ำต่างๆ
ที่มา: สิริชชา สำลีทอง, 2564

จากการถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชนแพรทนามแดง กับการประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot) ประจำท้องถิ่นอัมพวา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีผลประเมินการคัดเลือกรูปแบบ ที่มีปัจจัยประกอบด้วย เพศ วัย บุคลิกภาพ อิริยาบถ หรือ อารมณ์ ของมาสคอต ไม่น้อยกว่า 1 รูปแบบ หรือ 1 ดีไซน์ ตามลำดับดังนี้ รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึงอาชีพประมง และความอุดมสมบูรณ์ของอาหารทะเล เช่น ปูทะเล รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึง ลำคลองสายน้ำ และ รูปแบบแนวคิดที่สื่อถึง ต้นหนามแดง ตามลำดับ

ภาพที่ 8 รูปแบบมาสคอตต้นแบบ
ที่มา: สิริชชา สำลีทอง, 2564

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยการถอดรหัสอัตลักษณ์ชุมชนแพรงหนามแดง กับการประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาสคอต (mascot) ประจำท้องถิ่น อัมพวา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ชูดองค์ความรู้ ที่เป็นอัตลักษณ์ชุมชน ในการประยุกต์ใช้ออกแบบมาสคอต (Mascot) ประจำท้องถิ่น คือประวัติความเป็นมา “แพรงหนามแดง” เรื่องราวความเป็นมาที่ใช้ประกอบข้อมูลการออกแบบ โดยมี 2 คำ สันนิฐาน (1). “ต้นหนามแดง” ที่พบในพื้นที่ เป็นต้นไม้ตระกูลเดียวกับมะม่วงหาวมะนาวโห่ อีกเรื่องราวหนึ่งคือ ช่วงน้ำหลากของทุกปี น้ำในลำคลองจะเป็นสีแดงเลยเรียกว่า “แพรงน้ำแดง” เพี้ยนมาเป็น “แพรงหนามแดง” น้ำส่งผลต่อวิถี อาชีพ และวัฒนธรรมแพรงหนามแดง เป็นตำบลที่มีทั้ง 3 น้ำ คือ น้ำจืด กร่อย และเค็ม คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพชาวประมง ชุมชนแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ของอาหารการกิน มีความสามัคคีของผู้นำ และคนในชุมชน รวมถึงการทำงานร่วมกันของคนรุ่นใหม่ สัญลักษณ์มาสคอตที่เป็นปัจจัยการออกแบบ ได้แก่ กุ้ง ปู ปลา ชาวประมง วย ของมาสคอต วยรุ่น-วยผู้ใหญ่ เพศ ได้ทั้งชายและหญิง ขนาดตัวมาสคอต 3.5 ส่วน แบบสมส่วน ลักษณะเป็นแบบกึ่งเหมือนจริง 3 มิติ และ การ์ตูน กลุ่มสี ได้แก่ เขียว เหลือง แดง สีเขียว สีเหลือง เป็นสีเอกลักษณ์ของชุมชน ที่สื่อถึงความอุดมสมบูรณ์ ความยั่งยืน การพึ่งพาตนเอง

การออกแบบรูปแบบ Mascot ต้นแบบ ที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ ความอุดมสมบูรณ์ ของชุมชนแพรงหนามแดง อำเภอ อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม นอกจากชูดองค์ความรู้อัตลักษณ์ชุมชนแพรงหนามแดง อัมพวา ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยในการออกแบบ มีองค์ประกอบที่แตกต่างและคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบที่มีความแตกต่างกัน

วัยของมาสคอต พบว่า กลุ่มคนรุ่นใหม่ สนใจรูปแบบมาสคอตที่เป็นวัยรุ่น ที่มีลักษณะกึ่งเหมือนจริง หรือการ์ตูน ส่วนกลุ่มวัยผู้ใหญ่ สนใจรูปแบบมาสคอตที่เป็นวัยผู้ใหญ่ ที่มีลักษณะกึ่งเหมือนจริง

2. องค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกัน

สัญลักษณ์มาสคอต พบว่า ทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ สนใจรูปแบบมาสคอต รูปแบบ กุ้ง ปู ปลา

เพศของมาสคอต พบว่า ทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ สนใจรูปแบบมาสคอต เพศทั้งชาย และ หญิง

ขนาดตัวมาสคอต พบว่า ทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ สนใจรูปแบบมาสคอต ขนาด 3.5 ส่วน แบบสมส่วน ไม่เท่าขนาดจริง (4ส่วน)

กลุ่มสี พบว่า ทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ สนใจกลุ่มสี เขียว เหลือง แดง

ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นแนวทางการออกแบบมาสคอต (Mascot) ต้นแบบ ที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ ความอุดมสมบูรณ์ ของชุมชนแพรงหนามแดง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในการนำไปพัฒนาต่อยอด การสร้างต้นแบบสัญลักษณ์ท้องถิ่น หรือผลิตภัณฑ์เชิงการค้า ที่เหมาะสมกับชุมชนและกลุ่มลูกค้า เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนแพรงหนามแดง อำเภออัมพวา เป็นที่รู้จักใน

ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ อันจะนำไปสู่สร้างกลยุทธ์การตลาด ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างรายได้ให้จังหวัด และประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์เพ็ญ มินคร. (2555). การประเมินความเสี่ยงจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่ ส่งผลต่อความเสียหายของทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด. (2553). การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรปราการ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นฤพนธ์ คมสัน. (2553). การพัฒนาสัญลักษณ์นำโชคประจำอำเภอจังหวัดพิษณุโลก. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประไพพรรณณ เป็รื่องพงษ์, เอื้อเอ็นดู ดิศกุล ณ อยุธยา. (2557). การออกแบบมาสคอตสำหรับงานอีเว้นท์ทางวัฒนธรรมของจังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะศิลปกรรมศาสตร์.
- ไพโรจน์ พิทยเมธี. (2559). การสร้างประสบการณ์ทางสุนทรีย์จากสีไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะทัศนศิลป์.
- วราชมาน จันทร์ดิษฐ์. (2552). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษากรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สาธิตญา รุ่งพิพัฒน์พงศ์. (2557). องค์ประกอบของความยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาชุมชนอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย